

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Petra Průchy a Mgr. Evy Kyselé v právní věci žalobkyň: **a) N. K., b) nezl. D. K.**, obě zast. Mgr. Denisou Příbylovou, advokátkou, se sídlem Praha 10, Černokostelecká 5/246, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobkyň proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 1. 2005, č. j. 64 Az 126/2004 – 21,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Zástupkyni žalobkyň, advokátce Mgr. Denise Příbylové, **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování ve výši 1075 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30-ti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 20. 1. 2005, č. j. 64 Az 126/2004 – 21, zamítl žalobu žalobkyň podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2004, č. j. OAM-2023/VL-07-03-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaného byla žádost žalobkyň o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu). Krajský soud dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba žalobkyň ze dne 17. 6. 2004 není důvodná, a proto žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podaly žalobkyně (dále jen stěžovatelky) kasační stížnost a požádaly o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. Namítaly, že žalovaný porušil ustanovení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů. Dále argumentovaly Příručkou pro uprchlíky, problémy s věřiteli a potřebou odborné léčby nezletilé stěžovatelky. Stěžovatelky požádaly o ustanovení zástupce z řad advokátů a navrhy, aby bylo rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě zrušeno a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 9. 6. 2005, č. j. 64 Az 126/2004 – 38, ustanovil stěžovatelkám zástupkyni pro řízení o kasační stížnosti Mgr. Denisu Příbylovou, advokátku se sídlem Praha 10, Černokostecká 5/246.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 1. 2005, č. j. 64 Az 126/2004 – 21, byl stěžovatelkám uložen na poště Praha 4 dne 18. 2. 2005 poté, co stěžovatelky nebyly zastíženy poštovní doručovatelkou v místě hlášeného pobytu P. 4, B. 185/5. Stěžovatelkám bylo uložení zásilky oznámeno, přesto si ji v úložní době nevyzvedly, a zásilka byla vrácena zpět Krajskému soudu v Ostravě jako nevyžádaná.

Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle ustanovení § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.), nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Podle § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, nemůže-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem.

Podle § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

Z výše uvedeného plyne, že rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 1. 2005, č. j. 64 Az 126/2004 – 21, byl stěžovatelkám doručen dne 28. 2. 2005, tedy poslední den lhůty, stanovené k uložení zásilky na poště P 4.

Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovatelkám doručeno v pondělí dne 28. 2. 2005. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 1. 3. 2005 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 14. 3. 2005 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 14. 3. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána u Krajského soudu v Ostravě až dne 30. 3. 2005, tedy opožděně.

Z výše uvedeného je tedy zcela zřejmé, že kasační stížnost je opožděná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 1. 2005, č. j. 64 Az 126/2004 – 21, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť byla podána opožděně. Za této situace nebyly stěžovatelky vyzvány k odstranění vad podání podle § 106 odst. 3 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odměna zástupkyni stěžovatelek Mgr. Denise Příbylové, advokátce, která byla stěžovatelkám ustanovena usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 6. 2005, č. j. 64 Az 126/2004 – 38, byla stanovena za jeden úkon právní služby ve výši 1000 Kč podle § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. b) téže vyhlášky] a režijní paušál podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 75 Kč za každý úkon. Zástupkyni stěžovatelek bude vyplacena částka ve výši 1075 Kč, a to z účtu Nejvyššího správního soudu do 30-ti dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. února 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu